

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. december 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A költségvetési csalás büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Rózsavölgyi Tamás József és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2018. március 2. napján kihirdetett 5.B.37/2016/39. számú ítéletét III.r. és V.r. vádlott vonatkozásában *helybenhagyja*.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság előtt 5.B.37/2016. számon hat vádlott ellen folyt büntetőeljárás. Az első fokú bíróság ítélete I.r., II. r., IV.r. és VI. vádlottra nézve *első fokon jogerőre emelkedett*, ekként nem tárgya a másodfokú eljárásnak, melyben **III. r. vádlott** és V.r. vádlott érintett.

A Székesfehérvári Törvényszék 2018. március 2. napján kihirdetett **5.B.37/2016/39. számú ítéletében** III.r. vádlott bűnösségét megállapította bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérletében (1978. évi IV. tv. 318. § (1) bekezdés (5) bekezdés a) pont) és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §); V. r. vádlott bűnösségét megállapította bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének kísérletében (Btk. 396.§ (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont) és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk. 345.§).

Ezért **III. r. vádlottat** - halmazati büntetésül - 270 napi tétel pénzbüntetésre, V.r. vádlottat halmazati büntetésül - mint visszaesőt - 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. **III. r. vádlott** tekintetében kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.-Ft-ban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott összesen 270.000.- Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról. Megállapította, hogy V.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, rendelkezett még a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A törvényszék ítélete ellen **III. r. vádlott** védője és V.r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.174/2018/1-I. számú átiratában** **III. r. vádlott** és V. r. vádlottak védői által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint a bíróság szabályos, a büntetőügy sajátosságait figyelembe vevő bizonyítási eljárást követően mérlegeléssel állapította meg a tényállást.

Hivatkozott rá, hogy a vádlottak büntetőjogi felelősségüket tagadták, azonban az eljárás során sikerült cáfolni azon védekezésüket, miszerint a büntetőügy tárgyát képező számlák valós gazdasági eseményeket takartak. Rámutatott, hogy a törvényszék a vádlottak vallomásait, a tanúvallomásokat, a szakértői bizonyítás anyagát, a beszerzett egyéb bizonyítékokat, a vádlottakkal szemben

folyamatban volt büntetőeljárások adatait megfelelő módon értékelve, összekapcsolva megalapozott tényállást állapított meg. Kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában bemutatta a mérlegelő tevékenységét, melyet eredményesen támadni nem lehet.

Az elsőfokú bíróság tényállását irányadónak találta, kitérve arra is, hogy a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetést okszerű, törvényes a bűncselekmények minősítése, mely megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak.

Azzal érvelt, hogy a kiszabott büntetések nemükben és tartamunkban maximálisan figyelembe veszik az enyhítő körülményeket, különös figyelemmel a jelentős időmúlást, a büntetések további enyhítése már súlytalanná tenné a szankciókat; a büntetett előéletű, mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor gyakori bűncselekményt elkövető vádlottak esetében. Felhívta a másodfokú bíróság figyelmét arra is, hogy V. r. vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény a költségvetést károsító bűncselekmény többszörös minősülése, valamint utalt arra, hogy az irányadó középérték 8 év.

A törvényszék ítéletének a bünteteskiszabási körülmények kiegészítését és V. r. vádlott esetében az irányadó középérték feltüntetését követő helybenhagyását indítványozta.

Másodfokon V. r. vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében amellet érvelt, hogy a vádhatóságnak nem sikerült bizonyítania, hogy V. r. vádlott, mint a vádiratban leírt láncolatban részt vevő, közbenső láncszem mit tudott, mi volt a szándéka és hogyan viszonyult a visszaigénylést benyújtó cég magatartásához. Vitatta, hogy a feltételezett áruforgalomban a láncolat első lépcsőjében bekerült áruk azonosak a feltételezett láncolat végén lévő cégek által kiszállított áruval; a lefolytatott bizonyítás eredményeképpen nem lehet azt kétséget kizáróan megállapítani, hogy a feltalált áruk melyik szállítmány részei mivel azok nem egyedileg beazonosíthatóak. Álláspontja szerint a feltalált tárgyak állapotából nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy azok már eleve hulladékként kerültek továbbításra és ügyfele csak papíron szállított. Felvetette, hogy a nyomozó hatóságnak célszerű lett volna megvizsgálnia azt, hogy a szakszerű tárolási feltételek hiánya a feltalált ingóságokon okozott-e értékváltozást, valamint ha hulladékárúnak minősülne is, annak mekkora lehetett az értéke.

Amellet érvelt, hogy - a tanúvallomások által is bizonyítottan - védcének volt reális lehetősége a gazdasági tevékenység végzésére és azt is végzett, nem állt érdekében olyan árueladás, mely nem fedí a valóságot. Arra is hivatkozott, hogy amennyiben a piramis tetején lévő cég jogosulatlanul igényelt is vissza áfát, nincs arra utaló adat, hogy ebből a pénzből védenca bármiféle hasznot húzott volna.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti ténymegállapítása során túlzott hangsúlyt adott a szakértői bizonyításnak és arra hivatkozott, hogy az aggálytalan véleményként nem fogadható el és nem lehet meghatározó a leszállított áruk értéktelenségének meghatározásánál, ezért vitatott, hogy nem bírtak értékkel az áruk.

Álláspontja szerint nem lehet kétséget kizáróan bizonyítottnak tekinteni a védenca általi elkövetést, azt hogy ő közreműködött volna a visszaigénylési folyamatban. Elsődlegesen védenca bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte, másodlagos indítványa pedig a büntetés enyhítésére irányult a jelentős időmúlás és védenca bűnsegédi magatartására hivatkozva.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében **III. r. vádlott** képviselőjében a védő - hivatkozva és fenntartva az elsőfokú eljárásban előadott perbeszédben foglaltakra - elsődlegesen **III. r. vádlott** felmentését kérte.

V.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolásában előadottakkal egyezően nyilatkozott a védenca oldalán fennálló tudati elem hiánya, a vádbeli áruk beazonosíthatóságának hiánya és azok használhatósága illetve értéke tekintetében. Részletesen kifejtette milyen egyéb bizonytalanságok észlelhetők az eljárás adataiban, melyekre figyelemmel minden kétséget kizáróan

nem találta bizonyíthatónak védenca bűnösségét. Részletesen érvelt a védenca által képviselt 1. Bt. által a 2. Kft. részére kiállított számlák mögötti gazdasági esemény valóságára mellett és a műszaki szakértői vélemény megállapításainak elsőfokú bíróság általi túldimenzionálására hívta fel az ítélőtábla figyelmét.

Perbeszédében fellebbviteli főügyészség képviselője maradéktalanul fenntartotta az írásbeli átiratában foglaltakat. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében, tagadásukra figyelemmel mérlegeléssel állapította meg a tényállást és hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság szűkszavúan, de megfelelő hivatkozással indokolta meg, mely bizonyítékokra alapozta ténymegállapításait szemben a védelem általi valós gazdasági eseményekre hivatkozással. Foglalkozott azzal, hogy a bíróság kötve van a bíróság másik eljárásában jogerősen megállapított tényálláshoz és amellett is érvelt, hogy a szakértői bizonyítás nem volt aggályos, így annak eredménye az eljárásban felhasználható. Utalt arra, hogy a törvényszék helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és mindkét vádlottnál helyesnek találta a Btk. 2. §-ra tekintettel az alkalmazandó jogszabály megválasztását is.

A büntetés kiszabása körében - részletesen felsorolva a vádlottak oldalán felhozható enyhítő és súlyosító körülményeket - kifejtette, hogy a törvényszék az enyhítő körülmények túlsúlyára, különösen az igen jelentős időmúlásra figyelemmel alappal szabta ki a büntetést a kétszeres enyhítés lehetőségét alkalmazva.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a bünteteskiszabási körülmények kiegészítését és a középérték feltüntetését követő helybenhagyását indítványozta.

Az ítélőtábla a fellebbezési kérelmekre és a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakra, valamint a nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Be. 590. § (9) bekezdése alapján - I.r., II. r., IV.r. és VI. vádlottat nem érintően - a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt részlegesen felülbírált, melynek eredményeképpen a védői fellebbezéseket nem találta alaposnak, alapos viszont a fellebbviteli főügyészségnek a bünteteskiszabási tényezők és jogi indokolás kiegészítésére irányuló indítványa .

A felülbírálat eredményeként a másodfokon eljáró bíróság olyan eljárási szabálysértést, illetőleg megalapozottsági hibát nem észlelt, amely akadályát képezte az érdemi másodfokú felülbírálatnak, ugyanakkor a 2011. évi vádemeléshez képest azt is megállapította, hogy az eljárás indokolatlan elhúzódása sem érhető tetten.

A 2011. április 22. napján benyújtott vádirat alapján, a helyénvaló és szükségszerű eljárásfelfüggesztést követően is több eljáró tanács folytatta le a büntetőeljárást. A 2011. november 7. napján megtartott első tárgyalást követően már a harmadik, 2012. február 15. napi tárgyaláson felmerült az akkor hatályos büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv.-nek a tárgyalás folytatólágossága szabályainak betartásából eredő eljárás megismétlési és ismertetési kötelezettség, ugyanez történt 2012. október 15. napi tárgyaláson is. A 2013. október 7. napi tárgyaláson a bíróság eljáró tanácsa elnökének személyében történt változás folytán bekövetkezett tanácsösszetételének változása miatt kellett a tárgyalás folytatólágossága szabályainak betartásából eredő eljárás megismétlési és ismertetési kötelezettségnek eleget tennie az eljáró bíróságnak. Az eljárási törvényben előírt kötelezettségeinek az elsőfokú bíróság az ott írtaknak megfelelően valamennyi ismertetéskor eleget tett. 2014. november 10. napján sor került a büntetőeljárás felfüggesztésére. A felfüggesztési ok megszűntét követően 2017. január 18. napján folytatódott - a fellebbezéssel nem érintett VI. r. vádlott bíróság által engedélyezett távollétében - érdemben a büntetőeljárás - 2017. március 6. napjától az 1998. évi XIX. tv. 279.§ (3) bekezdése alapján a bíróság általi engedélyezés folytán immár III. r. vádlott távollétében - az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalára és

kihirdetésére 2018. február 28. napján került sor. Mindezen körülmények hozzájárultak az eljárás elhúzódsához, ez azonban az ügy érdemi elbírálására kihatással nem volt.

A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy a meglehetősen széles körben és minden szükséges vonatkozásban feltárt és rögzített bizonyítékalmaz tárgyalás anyagává tételére, illetőleg a tárgyalási szakban még szükségessé váló bizonyítási részecselekmények lefolytatására perrendszerűen került sor, ennek alapját a személyi típusú, illetőleg az okirati jellegű bizonyítékok képezték, azonban emellett a tárgyalási szakban is szerteágazó bizonyítás folyt, a vádlottak és a tanúk meghallgatásán kívül okiratok bemutatására, igazságügyi könyvszakértői vélemények és igazságügyi műszaki szakértői vélemény ismertetésére is sor került, amely **szakértő1** és **szakértő2** igazságügyi könyvszakértők meghallgatásával együttesen elősegítették az ügy érdemének megalapozott megítélését.

A bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén ilyen szempontból sem található kifogásolnivaló.

A lefolytatott bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, ennek során a résztvevők lényeges jogai nem sérültek, a terhelti és tanúkihallgatások, az egyéb eljárási cselekmények szabályozott rendben folytak, az eljárással érintettek megfelelő képviselte mindvégig biztosított volt, nevezettek olyan elbánásban részesültek, amelynek eredményeképpen megfelelően szembesülhettek a felmerülő és őket érintő bizonyítékalmazzal, az azzal kapcsolatos álláspontjuknak hangot adhattak, az ezzel összefüggő indítványaik pedig szabályozott rendben elbírálást nyertek.

A törvényszék a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelési körébe vonta, szükséztan ugyan, de az összes olyan adattal és körülménnyel a szükséges módon foglalkozott, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése terén a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkozott.

Indokolási kötelezettségének is eleget tett, amikor részletesen számba vette a vádlottak vallomásait, ide sorolva a tanúként tett és gyanúsítottként fenntartott vallomásaikat és az írásban tett vallomásaikat is, hivatkozott **A.A.**, **B.B.**, **C.C.** tanú vallomására, az igazságügyi könyvszakértői véleményekre, **szakértő3** műszaki szakértői véleményre és a vonatkozó cégbírósági iratokra, a vevőoldali számlákra és ezekhez kapcsolódó nyilatkozatokra, a Romániába kiszállított áruk számláira, a Székesfehérvári Törvényszék 5.B.374/2011/136. számú ítéletében **III. r.** vádlottra vonatkozó jogerős tényállásban tett marasztaló megállapításra, a Székesfehérvári Járásbíróság 2016. február 16. napján kelt V.r. vádlott tekintetében kihirdetésekor jogerőre emelkedett 7.B.1078/2012/97. számú ítéletére, és olyan adatokra amelyek közvetlen vagy közvetett információt adtak a terheltek cselekvőségével kapcsolatban.

Ezen - főként személyi és okirati - bizonyítási eszközöket egymással egybevetette, sommásan, de kellő mértékben megindokolva, hogy mire alapozta az egyes ítéleti tényállásrészeket. Kellő részletességgel foglalkozott a releváns adójogi szabályokkal, különös tekintettel az előzetesen felszámított áfa levonását és visszatérítését érintőekkel. Mindennek következtében az ítéletábra a teljes bizonyítási anyagra támaszkodhatott, a másodfokú felülbírálat valamennyi ismert bizonyítékra kiterjedt, az értékelésbe a fellebbviteli eljárás során is bevonható volt az elsőfokú bíróság által megfelelően számba vett és mérlegelt adathalmaz.

rendelkezésre álló fent hivatkozott személyi és okirati bizonyítékok a szakértői véleményekkel és rendelkezésre álló számlákkal egybevetve bizonyították azt, hogy **III. r. vádlott** közvetlenül, illetve

V. r. vádlott IV. r. vádlott magatartásához kapcsolódva közvetetten a valótlan tartalmú, fiktív gazdasági eseményeket rögzítő számlák kiállításával (és részben a hozzá kapcsolódó valótlan tartalmú, fiktív gazdasági eseményeket rögzítő számlák befogadásával is) miként nyújtott segítséget I. r. vádlott által valótlan tartalmú ÁFA adónemben benyújtott adóbevallásokkal történő állami adóbevétel csökkenéséhez illetve annak megkísérléséhez. A tényállásban rögzítettek a bizonyítási anyag alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett.

feltárt adatokból kirajzolódott, hogy **III. r. vádlott** által képviselt **3. Kft.** révén közvetlenül állt kapcsolatban a **4. Kft.**-vel, mely gazdasági társaság esetében az ügyben beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján megállapítható volt azon befogadott valótlan tartamúnak ítélt számlák Áfa tartalma, melyek alapján I. r. vádlott jogosulatlanul igényelt vissza ÁFA adónemben megfizetett Áfát. I. r. vádlott tevékenységéhez kapcsolódóan lehetett azt megállapítani, hogy mely számlák voltak azok, melyeket **III. r. vádlott** bocsátott I. r. vádlott rendelkezésére. A számlák alapján a két cég közötti gazdasági kapcsolat nyomon követhető volt, ugyanakkor meg lehetett azt is állapítani, hogy a hivatkozott gazdasági eseményekről kiállított számlák valótlan tartamúak voltak. **III. r. vádlott** a bűncselekmény elkövetését az eljárás során kezdettől fogva akként tagadta, hogy **3. Kft.** által kiállított számlákban szereplő gazdasági események valós üzleti események voltak és valótlan, kifogástalan alkatrészek kerültek értékesítésre. Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, amikor az álláspontja kialakításánál és a tényállás megállapításánál elsődlegesen a vád tárgyát képező számlák, illetve az egyik számlához tartozó bevételi pénztárbizonylat, valamint az igazságügyi könyvszakértői vélemény adatait vette alapul, továbbá bizonyítékként értékelte a Székesfehérvári Törvényszék 5.B.374/2011/136. számú ítéletében III.r. vádlottra vonatkozó jogerős tényállásában tett marasztaló megállapításokat vette alapul. Így helyesen érvelt azzal, hogy a számlákon feltüntetett mennyiségi- és értékadatokra tekintettel teljesen életszerűtlen, hogy egy 2004. június 5-én 3.000.000,- Ft jegyzettőkével alapított gazdasági társaságnak annyi tőkéje legyen, hogy július elején egy közel 30.000.000,- Ft-os vásárlást meg tudjon finanszírozni, valamint helyesen hivatkozott a számlák valótlan tartalmának, így különösen az azokon feltüntetett igen magas értéknek a valótlanlanságára, amikor a vádlott terhére felhozott bizonyítékként értékelte a törvényszék **szakértő3** igazságügyi szakértő nyomozás során tett és a bíróságon szóban kiegészített szakvéleményét, miszerint a Romániába eladott gépjármű-alkatrészek olyan régi típusúak voltak, hogy értékesítésükkor már nem voltak használatban olyan járművek, amelyekhez felhasználhatók lettek volna, továbbá a szükséges műszaki leírásokkal, megjelölésekkel, illetve műbizonylatokkal sem rendelkeztek, ez okból sem voltak használhatóak, így a hulladékfém értéknél nem képviseltek nagyobb értéket.

Megfelelő következtetést volt ekként le az elsőfokú bíróság arra, hogy **III. r. vádlott** által az I. r. vádlott részére kiállított, illetve átadott vád tárgyává tett számlák még akkor sem lettek volna áfa visszaigényléshez felhasználhatók, ha egyébként a rajtuk feltüntetett összesen 923 db magasnyomású elosztószелеp ténylegesen a **3. Kft.** részéről értékesítésre került volna a **4. Kft.** részére, hiszen az értékmegjelölés a számlákon mindenképpen valótlan.

Megalapozottan hivatkozott az elsőfokú bíróság **III. r. vádlott** bűnösségének indokolásában a Székesfehérvári Törvényszék 5.B.374/2011/136. számú ítéletében **III. r. vádlottra** vonatkozó jogerős tényállásában tett marasztaló megállapításokra is. Az ott megállapítottak alapján helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a két elkövetési magatartás és az elkövetés körülményei azonosak, a részt vevő többi vádlott között is összefüggés található, így megalapozottan megtehető az a megállapítás is, hogy **III. r. vádlott** tisztában volt azzal, milyen célból állítja ki a valótlan tartalmú alkatrész értékesítést tartalmazó számlákat a **4. Kft.** részére.

Fentiekre tekintettel nem foghatott helyt III. r. vádlott tagadó vallomása alapján a védője által a felmentés érdekében bejelentett fellebbezése, és azt célzó állásfoglalása, mely szerint védenca által a

3. Kft. által kiállított és a **4.** Kft. által befogadott, ÁFA visszaigénylés alapjául szolgáló számlák valós gazdasági eseményről kerültek kiállításra.

Ugyancsak nem foghatott helyt V. r. vádlott tagadó vallomása. Az általa alapított és képviselt, gépjármű-alkatrész kereskedelemmel foglalkozó **1.** Bt. működésével kapcsolatban azon védekezése, mely szerint a **1.** Bt. a főként a IV. r. vádlott által ügyvezetett **5.** Kft. részére értékesített gépjármű-alkatrészeket a **B.B.** által képviselt **6.** Kft-től szerezte be, nem nyert kellő igazolást, mivel nem támasztotta alá semmilyen adat sem - sőt **B.B.** érdektelen tanú vallomása ezzel kifejezetten ellentétes volt -, hogy az V. r. vádlott által a **1.** Bt. részéről a **5.** Kft. felé kiállított számlák valós gazdasági eseményt tükröznek és a gépjármű-alkatrészek értékesítése minden, a számlákon írt esetben megtörtént, a feltüntetett érték is valóságos, azokat a **1.** Bt. az **6.** Kft-től vásárolta. Az **6.** Kft. 2003-2004-ben már felszámolás alatt állt, gazdasági tevékenységet nem végzett, korábban pedig tevékenysége nem terjedt ki a gépjármű-alkatrész kereskedelemre, tevékenységi területe a vendéglátóipar volt. Így megállapítható, hogy hiteles, az áruvásárlást igazoló számlával nem rendelkezett a **1.** Bt, ez a legális továbbértékesítést, azáltal a továbbértékesítéstől kiállított számlák valóságtartalmát - és a 2013. november 20. napi tárgyaláson csatolt írásbeli nyilatkozatának az áruátvételt, annak kifizetését tartalmazó nyilatkozatát - alapvetően megkérdőjelezi.

Ahogy arra az elsőfokú bíróság hivatkozott indokolásában a további bizonyítékok sem az V. r. vádlott védekezése mellett szóltak. Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy I. r. vádlott is megerősítette vallomásában, hogy emlékezete szerint volt olyan Romániába induló szállítmány, amelyet id. **D.D.** utasítására egy börgöndi telephelyen kellett átvennie olyan esetben, amikor a **4.** Kft. csak fuvarozó volt és részletesen elemezte, hogy álláspontja szerint **A.A.** érdektelen tanú vallomása miként támasztotta alá V. r. vádlott védekezését abban a tekintetben, hogy a **1.** Bt. részéről történt tényleges áruszállítás, másrészt cáfolta is azt abban a körben, amit a számlák tartalmaztak, tehát hogy a vevő mindig a **5.** Kft. volt, hisz az áru tényleges átadása nem a **5.** Kft., de nem is a **4.** Kft. telephelyén történt. Így a törvényszék V. r. vádlott védekezését - figyelemmel **A.A.** fenti tanúvallomására - helyesen fogadta el a tekintetben, hogy a **1.** Bt. által kiállított számlákon feltüntetett gépjármű-alkatrész értékesítés megtörtént. Ugyanakkor helyesen és kellő indokolással - hivatkozva a kiadások és bevételek alakulására és a számlázási időpontokra, I. r. vádlott által kiállított kétféle, az érték tekintetében eltérő tartalmú exportszámlára, **C.C.** más ügyben tett gyanúsított tanúvallomására, valamint az ügyben beszerzett igazságügyi műszaki szakértői véleményre és a Székesfehérvári 7.B.1078/2012/97.számú jogerős ítéletének tényállására is - alátámasztva vetette el V.r. vallomását abban a körben, hogy a jogügylet a számlákon feltüntetett igen magas értéken valósult volna meg.

Összességében az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott tehát arra, hogy fellebbezéssel érintett **III. r.** és V. r. vádlottak tisztában voltak azzal, hogy az adott gazdasági esemény tényleges megtörténtét nélkülöző és valótlan tartalmú, hamis számlákat állítanak ki illetve, az pedig, hogy gazdasági esemény valós és tényleges megtörténtét nélkülöző, valótlan tartalmú, tehát hamis számlák valótlan adójogviszonyok legálisnak tűnő feltüntetésére szolgálnak, nem lehetett kétséges a többi ilyen valótlan tartalmú számlát kiállító, befogadó és adóbevallást aláíró vádlott előtt sem.

Összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége törvényes volt. A védelmi érvelések elsősorban bizonyítékok értékelését támadták, mellyel szemben az elsőfokú bíróság azonban logikus és teljes körű mérlegeléssel túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amely összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt, azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható ezért a felmentésre irányuló törekvések nem foghattak helyt.

Az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kis mértékben szorul pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

V. r. vádlott előéleti adatait azzal egészíti ki az ítélet, hogy a vádlottat *a Kecskeméti Városi Bíróság 4.B.997/2009/76. számú, 2012. április 25. napján jogerőre emelkedett ítéletével csalás büntette miatt, mint különös visszaesőt 50 nap közérdekű munkára ítélte.*

A történeti tényállást az ítélet 14. oldalán lévő 2. táblázat 5. sorában foglaltakban az ítélet azzal pontosítja, hogy az ott megjelölt H6e PKI2578313 sorszámu, 2004. szeptember 16. napi teljesítési időt tartalmazó 680 db magas nyomású elosztó szelep értékesítéséről szóló számla helyesen összesen nettó 15.362.560.- Ft értékben került kiállításra (nyomozati iratok 1446. oldal és 5.B.37/2016/19. számú szakértői vélemény 12. oldal).

fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítélet a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett **III. r. vádlott** és V. r. vádlottak bűnösségére, valamint mindkét vádlott esetében törvényes a megállapított bűncselekmények minősítése és megnevezése is.

Helyesen alkalmazta az időbeli hatály kérdésében a Btk. 2.§ I. fordulatát, amikor megállapította, hogy III. r. vádlott esetében nem adja az enyhébb elbírálás lehetőségét az elbíráláskor hatályban lévő törvény alkalmazása, ugyanakkor Btk. 2. § (2) bekezdése szerint az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabály alkalmazandó V. r. vádlott esetében, mivel a cselekmény elbíráláskor hatályos törvény rendelkezései kedvezőbbek a vádlottra.

Az elsőfokú bíróság szinte maradéktalanul feltárta a büntetékiszabási körülményeket, azok annyiban szorultak kiegészítésre, hogy V. r. vádlott esetében további súlyosító körülmény a költségvetést károsító bűncselekmény többszörös minősülése. Ennyivel az ő esetében az ítélet a kiegészítette a súlyosító körülmények felsorolását.

A bíróságnak jelen ügyben költségvetést károsító és ehhez kapcsolódó közbizalom elleni bűncselekmény elkövetőivel szemben kellett a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a V. r. vádlott esetben a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kiszabnia, mely a szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

A törvényben meghatározott keretek nyilvánvalóak, **III. r. vádlott** terhére rótt bűncselekmények közül 1 rb 1-5 évig, 1 rb pedig 1 évig terjedő szabadságvesztéssel, **V. r. vádlott** esetében 1 rb bűncselekmény 5 évtől 10 évig, 1 rb 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei, melyet felfelé a halmazati szabályok, lefelé a büntetés enyhítésének lehetőségét adó rendelkezések tágítanak ki. Így a kiszabható

szabadságvesztés minimum tartama a bűnsegédi magatartást is figyelembe vevő enyhítés lehetőségével élve **III. r. vádlott** esetében pénzbüntetés vagy közérdekű munka, **V. r. vádlott** esetében 1 év szabadságvesztés, maximum tartama **III. r. vádlott** esetében 6 év, **V. r. vádlott** esetében 11 év, míg a középérték **V. r. vádlott** esetében 8 év.

A második rendezőelv, a büntetés céljának szem előtt tartása törvényi megfogalmazás az jelenti, hogy a generális és a speciális prevenció együttesen látják el társadalomvédelmi feladatukat, köztük a törvény sorrendet nem állít fel.

A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó büntetés figyelemmel van a konkrét bűncselekménynek a cselekmény következményeitől - pl. vagyoni hátrány nagyságától - nagy mértékben függő társadalomra veszélyességének fokára, az elkövető előéletben rejlő társadalomra veszélyessége mértékére; azt a bűnösség fokával összefüggésben a bűncselekmény indítéka és célja is befolyásolhatják.

Az első fokon eljáró bíróság okszerűen és helytállóan indokolta meg azt is, mely okokra figyelemmel nem tartotta szükségesnek az alkalmazottnál súlyosabb tartamú büntetések kiszabását egyik terhelt esetében sem, mely okok vezettek oda, hogy **III. r. vádlott** és **V. r. vádlott** esetében is a kétszeres enyhítést eredményezték.

A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálati során az ítélet táblája nem észlelt olyan körülményeket, amelyek az alkalmazott joghátrányok érdemi enyhítését indokoltá tennék, a törvényszék által kiszabott büntetések jelentéktelen mértékű módosításától pedig az irányadó jogszabályok és az azon alapuló egységes ítélkezési gyakorlat értelmében tartózkodnia kellett.

Ennek tükrében különös tekintettel az elsőfokú bíróság által nyomatékosan értékelt időmúlásra, a vádlottak előéletére (**III. r. vádlott** büntetett előéletű, **V. r. vádlott** visszaeső) az általuk közvetetten okozott vagyoni hátrány tényleges bekövetkezésének a teljes elkövetési értékéhez mért arányára, a vádlottak bűnsegédi magatartására, az elsőfokú bíróság által alkalmazottnál enyhébb büntetés kiszabására nem kerülhetett sor, az súlytalanná tenné a joghátrányt és az elsőfokú bíróság ítéletének belső arányosságát is oly mértékben megbontaná, hogy az a büntetés céljával is ellentétes lenne. Fentiekből következően a törvényszék által alkalmazott szankciórendszer megfelelően és hatékonyan szolgálja a speciális prevenció elve mellett az általános megelőzéssel összefüggő célkitűzéseket is, arányosnak minősíthető a terhelt személyiségében rejlő és az elkövetés konkrét körülményeiben is lelepleződő jelentős társadalomra veszélyességgel és a vádlottak által megvalósított cselekmények tárgyi súlyával, egyúttal azonban alkalmasak más személyek hasonló bűncselekmények megvalósításától való visszatartására is.

Mindezekre figyelemmel **III. r.** és **V. r. vádlottakkal** szemben kiszabott büntetés enyhítésére irányuló másodlagos fellebbezési kérelem sem foghatott helyt.

Az első fokon eljáró bíróság az ítéletének jogi indokolásában megjelölte azokat a törvényhelyeket, amelyek az adott cselekmények jogi értékelésénél relevánsak, az ítélet jogi indokolása egyéb tekintetben is helytálló egy apró elírást és azt leszámítva, hogy szükséges volt a törvényszék ítéletének meghozatala óta, 2018. július 1. napjától hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény rendelkezéseinek megjelölései szerint azok egy részét átvezetni.

Az ítélet táblája az elsőfokú bíróság ítéletéé 24. oldalának 4. bekezdése 1. sorának végén a jogszabályhely megjelöléséből az (5) bekezdés d) pontját akként javítja, hogy az helyesen *(5) bekezdés b) pont*.

